

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 517. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969843916800/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

- lige bevidsthedsliv i dets konkrete udformninger. – *K. K.*, p. 20 og 21: *Pap II C 55*, hvor diskussionen refererer til Julius Schaller, *Der historische Christus und die Philosophie. Kritik der Grundidee des Werks: Das Leben Jesu von Dr. D. E. Strauss* (1836)*.
- III A 5** *Plato ... siger*: jf. *Phaidon* 72 e, *Menon* 81 d. – *sit venia verbo*: med forlov at sige. – *den Betragtning af al Philosophien ...*: jf. J. L. Heiberg, *Om Philosophiens Betydning for den nuværende Tid* (1833)*, s. 49 ff.; *Prosaiske Skrifter* (1861) Bd. 1, s. 432 ff. – *i sit Ansigtsspejld at vende til Brødt*: jf. 1. Mos. 3,19. – *jf. EE p. 37*: II A 523-28. – *DD, p. 59 n*: II A 301-2. – *Gr.*: siges, tavshed, stilhed.
- III A 6** *Hvad ... til det Ophøvelige*: »Filosofien må vogte sig for at ville være opbyggelig,« hedder det i Hegels foretale til sin *Phänomenologie des Geistes* (1807, genudg. af J. Schulze (1832)*), og tilbagevendende kritiserer han den opfattelse, at fornuften væsentligt skulle være et medium for *fordringer* til mennesket: og ikke noget, der allerede er vækstsomt i dets handlinger. – *Opiat*: opiunsholdigt lægemiddel.
- III A 7** *sit eget Princip*: hans stillen sig uvidende an; sml. noter til I A 190 og II A 12. – *de Ord af Sokrates*: Platon, Sokrates' *Forstættelse* 41 a-c. – *Gr. (hypotesis)*: ophøjethed, højhed; sml. 2. Kor. 10,5. – *einfache*: simple.
- III A 8** *oppebte*: vente på.
- III A 9** *apriorisk*: forud for erfaringen.
- III A 11** *Philosophernes Forudsættelsesløshed*: sml. note til V A 70. – *et Røvelisk Galimatias*: »rovelsk« vil sige det sprog, der tales blandt sigøjnere og omstrejfer, jf. N. V. Dorph, *De jydskke Zigejnere og en rovelisk Ordbog* (1837)*. – *den babiloniske Spjogforvirring*: jf. 1. Mos. 11,5-9. – *totum est parte sua prius*: helheden er forud for sine dele.
- III A 12** *Ord af Brorson*: i H.A. Brorson, *Thøens rare Klenodie*, udg. af L. C. Hagen (1834)*, s. 12.
- III A 13** *Ord af Plato*: »O Solon, Solon, i Grækere er altid Børn; en gammel Græker eksisterer ikke.« (*Tim.* 22 b.) – *Cæcitatens*: se note til II A 661.
- III A 16** *Echo*: sml. III A 120 samt note til I A 140.
- III A 22** *Sml. SV 1 s. 10* (2, 28).
- III A 25** *ved det Christ opgæver et heelt nyt Liv i Msk.*: jf. Rom. 6,4.
- III A 34** *en Parenthes ... man ventet blot paa at den skal sluttes*: siden 1820'erne havde F.W.J. Schelling annonceret en »positiv filosofi«, der skulle overvinde Hegels »negative»; han havde været en filosofisk berømt, længe før ungdomsvennen blev den dominerende filosofiske skikkelse i Tyskland, og siden 1834 – med umiskendelige symbolske overtoner – været på tale som kandidat til professoratet i Berlin efter denne (Hegel døde 1831); da Schelling i et brev af 1. august 1840 omsider kaldes til embedet, citeres Friedrich Wilhelm IV af Preussen for det betimelige i, at kampen nu tages op mod »den hegeliske panteismes dragesæde«.
- III A 36** *Thøens aprioriske Charakter*: dvs. at troen går forud for erfaringen (ved at betyde en bestemt måde at møde verden på).
- III A 37** *altersfals*: i hvert tilfælde. – *das Ding an sich*: tingen i sig selv (i modsætning til, hvordan endelige væsener som os har mulighed for at erfare det).